

en ordentlig alderdom; kan jeg blive passet ordentligt?

I betragtning af de store vanskeligheder, problemer, der er på en række af de her kerneområder, er det afgørende nødvendigt, at regeringen får initiativet i velfærdspolitikken. Der har været nogle meningsmålinger, som har vist, at vælgerne er ved sådan at få lidt mere tillid til de borgerlige, når det drejer sig om velfærdspolitikken. Jeg tror ikke, det kan fastholdes. Men hvis den fastholdes, er det en katastrofe, og derfor må regeringen i praksis vise, at det er på velfærdspolitikken, man gør en forskel i forhold til den yderste højrefløj og de borgerlige partier.

Det er også derfor, jeg er meget tilfreds med, at vi i dag har fået en debat omkring det såkaldte forsikringssamfund, for det er en ganske, ganske afgørende debat, en principiel diskussion om det danske samfunds fremtidige udvikling.

For det er jo fuldstændig korrekt, at vi langsomt, men sikkert ser en udvikling, hvor der i stadig større udstrækning kommer penge ind i forholdet mellem borgerne og den offentlige sektor, hvor stadig flere grupper sikrer sig, hytter deres egne skind i forhold til at blive behandlet på sygehuset, i forhold til deres børns skolegang, i forhold til deres pension, i forhold til alle mulige velfærdsydelse.

Det er jo indlysende nok, at hvis den udvikling fortsætter, vil man komme et stort skridt nærmere en amerikanisering, ikke direkte en amerikansk model, selvfølgelig ikke, men en model, der i høj grad ligner den amerikanske og den britiske mere end den model, vi kender her i Danmark.

I forhold til den udvikling, hvor stadig flere grupper forsikrer sig selv, hjælper det ikke, at man bare holder moralske taler. Der er afgørende nødvendigt, at man får den offentlige sektor til at fungere, at man siger til de forældre, der flytter deres børn væk fra folkeskolen, fordi de ikke mener, at den er god nok: I skal ikke flytte jeres børn fra folkeskolen, I skal lade dem blive i folkeskolen, men vi vil så også sikre, at I bliver tilfredse med den. Og omkring sygehusbehandlingen: Vi vil så sikre, at I kan få den behandling, som I i dag forsikrer jer i forhold til.

Det er derfor, at der i virkeligheden er tale om en meget stor indsats, vi skal gøre i fællesskab for i praksis at undgå, at denne udvikling fortsætter. For den breder sig mere og mere, og der kan være gode argumenter for det, men vi skal fjerne grundlaget for, at de argumenter kan fremføres.

Derfor vil jeg godt igen nævne den plan, jeg tidligere har nævnt om en ambitiøs indsats omkring folkesygdomme, operation af hofter, ryg, knæ, grå stær, alle de operationer, som giver ventelister for mange mennesker, og som er en meget væsentlig årsag til, at Trehøje Kommune, forskellige fagforbund, forskellige virksomheder laver deres private forsikringsordninger.

Men det er også nødvendigt at tage fat på andre velfærdsområder, på ældreområdet, hvor der er nogle helt, helt konkrete ting omkring plejehjemspladser, omkring ældreboliger, men hvor jeg også tror, at man er nødt til at tænke lidt nyt omkring plejehjem, måske overveje at gå tilbage til de gamle alderdomshjem, hvor plejehjemmet ikke bare bliver et hjem for meget dårlige ældre, men hvor velfungerende ældre, som har behov for mere social kontakt, kan være sammen og få en ordentlig pasning.

Og jo også, at vi kommer væk fra denne tankegang om, at vi har en ældrebyrde. Det er sådan et udtryk, teknokraterne elsker. Og de tænker økonomisk. Men de ældre er da ikke nogen byrde, de er da også en ressource for vores samfund. Jeg tror, vi meget mere offensivt skal ind på tankegangen om, hvordan vi kan bruge de ressourcer, de ældre har.

Der er flere og flere, der trækker sig tidligt ud af arbejdsmarkedet; den udvikling er der. Men så bliver det jo en opgave at sikre, at de mennesker kan bruges på en ordentlig måde, f.eks. at vores børn kan få nogle bedsteforældre – i gåseøjne – som de kan blive passet af, som de kan få historier af, at man får en kontakt mellem de ældre også på daginstitutionerne, at man i det civile samfund, som man kalder det, opbygger nogle former, hvor vi kan bruge de ældre på en ordentlig måde, også i forhold til skolerne, alle de erfaringer, de har, som de kan give videre til vores børn. Det vil sige, at vi skal tænke ældrepolitik ikke bare som et spørgsmål om plejehjemspladser og plejehjemsbyggeri, men også tænke på, hvordan vi kan bruge alle de ressourcer, mange ældre mennesker har.

Og også, at vi i den offentlige sektor kommer væk fra den ofte lidt formynderiske tendens, der er, hvor det bliver meget svært for mange ældre mennesker, når de skal på de offentlige kontorer, hvor de ofte føler sådan en arrogant holdning, hvis de skal have nogle briller, hvis de skal have noget hjælp. Vi er nødt til at få en tankegang ind i hele den offentlige sektor, hvor vi behandler dem med værdighed, med menneskelighed. Det tror jeg, vi skal arbejde meget mere med, i stedet